

[Indenrigsministeren.]

riet, og jeg giver det ærede Medlem Hr. Aksel Møller Ret i, at det vil nok være vanskeligt, hvis man gør det, herefter at faa Folk til at tro paa eventuelt andre Bestemmelser og handle ud fra den Tro.

Det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen talte videre om Tilflytterne til de forskellige Byer, og jeg forstod det saadan, at han ønskede i Loven at faa indsat Bestemmelser, der kunde forhindre, at en Mand købte en Ejendom i en anden By og saa flyttede ind i den. Naturligvis er jeg klar over, at man kan gennemføre Bestemmelser, der forhindrer dette, men jeg er ogsaa klar over, at i samme Øjeblik man gør det, har man faktisk genindført, i alt Fald paa dette Omraade, Stavnbaandet i Danmark. Jeg er tilbøjelig til at tro, at Flertallet af Kommuner i Landet ønsker det ikke, og jeg for min Part er i alt Fald ikke sindet i Øjeblikket at medvirke hertil.

Endelig har der været talt om Huslejelovens Revision. At en saadan Revision maa komme er givet, alene fordi vi har disse mange forskellige Bestemmelser, der til sin Tid maa sammenarbejdes i en enkelt Lov. Jeg for min Part har allerede under de Overvejelser, jeg har haft i Vinter, da jeg overvejede, under hvilken Form det foreliggende Forslag skulde fremsættes, overvejet, om det var rimeligt at gaa til en almindelig Revision, men jeg kom til det Resultat, at det ikke kunde siges at være rimeligt, som Forholdene laa. Det, man skulde opnaa ved en kommende Revision, var naturligvis at faa en Huslejelov, der gjaldt ikke i unormale, men i normale Tider, og en saadan vil det næppe være muligt at skabe i Dag. Men som sagt, jeg erkender, at Revisionen maa komme. Jeg erkender ogsaa, at der maa gaa et betydeligt Forarbejde forud for Revisionen, og jeg er villig til at overveje, paa hvilket Tidspunkt dette Forarbejde skal paabegyndes.

Til det ærede Medlem Hr. Aksel Møller, som sagde, at Udlejernes Stilling ikke er misundelsesværdig, skal jeg sige, at det indrømmer jeg fuldt ud. Jeg ser meget vel, at Udlejerne har haft deres Vanskeligheder baade paa den ene og den anden Maade, og erkender det gerne; men naturligvis er det ogsaa rigtigt, som det ærede Medlem var inde paa, at de har haft en Fordel gennem de Konverteringsmuligheder, der faktisk har eksisteret, og de har haft en Fordel til, nemlig den i disse Aar helt og altid at kunne have deres Lejligheder udlejet. Naar jeg har set paa dette og paa Forholdene i øvrigt — og det er ikke saadan, som det ærede

Medlem Hr. Leth Mouritzen synes at ville antyde, at jeg kun kan se til een Side, men det skal jeg gøre et Par Bemærkninger om siden —, mener jeg, der er taget Hensyn ikke alene til Udlejerne, men ogsaa i høj Grad til Lejerne ved disse Forslag her. Naar jeg har set til begge Sider, mener jeg, at Tidspunktet ikke er inde til Indførelse af en almindelig Lejeforhøjelse eller til at give Tilladelse til en saadan. Efter de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Aksel Møller fremsatte, er det ogsaa mit Indtryk, at jeg næppe vil kunne faa hans ubetingede Følgeskab dertil.

Det ærede Medlem var i øvrigt inde paa nogle Bemærkninger om det forretningsmæssige Byggeri. Min Stilling hertil horer ganske vist ikke hjemme under Behandlingen af denne Sag, men da Spørgsmaalet er draget frem, vil jeg gerne sige, at naar jeg ikke foreslog bevilget et bestemt Beløb til forretningsmæssigt Byggeri, var det ikke, fordi jeg ikke turde, men alene, fordi det var praktisk talt umuligt at gøre det. Jeg kunde ikke gaa til Finansudvalget, hvoraf det ærede Medlem ogsaa er Medlem, og forlange en Bevilling paa saa og saa stort et Beløb, før Loven var vedtaget, men jeg kunde heller ikke sætte et Beløb ind i Loven, før Finansudvalget havde taget Stilling dertil. Derimod kunde jeg gøre det, jeg gjorde: sige det, jeg ogsaa gerne vil sige her, at jeg er parat til paa ethvert Tidspunkt at søge at skaffe de Beløb, som der rejses Krav om, til dette Byggeris Gennemførelse.

Videre talte det ærede Medlem om den manglende Vedligeholdelse, som præger Ejendommene og naturnødvendigt maa præge dem; det ærede Medlem talte særlig om den Skade, Tørvefyringen havde gjort paa Skerstenene. Jeg er helt vel klar over, at der her ligger et Problem, jeg er ogsaa tilbøjelig til at tro, at man til sin Tid bliver nødt til, ikke at give Tilskud — det vil jeg ikke være Tilhænger af —, men derimod at søge at skaffe Laan til de nødvendige Forbedringer af de Ejendomme, som har lidt under Materialeangel og andre Ulykker gennem de sidste Aar. Naturligvis maa man overveje, hvornaar Arbejderne skal sættes ind, og dér vil jeg sige, at Øjeblikket er ikke særlig velegnet: for det første mangler vi Materialer, og for det andet maa den Materiale-mængde, der er til Stede, efter min Opfattelse helst udelukkende bruges til Nybyggeri. Jeg kan her i Parentes bemærke, at jeg er ikke helt glad ved det stærkt udviklede Reparationsarbejde, der gennemføres i Øjeblikket, og ligefrem at gaa hen og give Tilskud til saadant Reparationsarbejde i Dag